

BOFIT Online
2007 No. 10

Riikka Nuutilainen

Peilitilastojen antama kuva
Venäjän todellisesta tuonnista

EUROJÄRJESTELMÄ
EUROSYSTEMET

Suomen Pankki, BOFIT
Siirtymätalouksien tutkimuslaitos

Suomen Pankki
BOFIT – Siirtymätalouksien tutkimuslaitos

PL 160
00101 Helsinki
Puh: 010 831 2268
Fax: 010 831 2294
bofit@bof.fi

www.bof.fi/bofit

BOFIT Online
Päätoimittaja Jouko Rautava

ISSN 1456-811X (online)
26.11.2007

Helsinki 2007

Tässä julkaisussa esitetyt mielipiteet ovat kirjoittajan omia eivätkä välttämättä edusta Suomen Pankin kantaa.

Sisällys

Tiivistelmä.....	3
1 Johdanto	4
2 Tavaratuonnin rakenne ja jakautuminen maittain	5
3 Tuonti- ja vientilukujen väliset erot	8
4 Erot maittain tarkasteltuna.....	11
Euroopan Unioni	11
Kiina.....	13
Yhdysvallat	14
Japani	15
Korea.....	16
Muut maat	18
5 Yhteenveto.....	19
Liite HS-2* luokkien ryhmät.....	20
Lähteet	21

Riikka Nuutilainen*

Peilitilastojen antama kuva Venäjän todellisesta tuonnista

Tiivistelmä

Peilitilastovertailu osoittaa, että Venäjän tullin tuontiluvut poikkeavat huomattavasti sen kauppakumppaneiden tilastoimista Venäjän-vientiluvuista. Eräiden maiden – kuten EU-maiden ja Kiinan – kanssa Venäjän tullin tilastoima tuonnin arvo on huomattavasti viejäm maiden viennin arvoa alhaisempi, kun taas toisten maiden – kuten Yhdysvaltojen ja Japanin – kohdalla erotus on vastakkaismerkkinen. Tässä vertailussa tarkastellaan, miten nämä erot jakautuvat maittain ja tavararyhmittäin. Venäjän tuonnin arvoa verrataan tavaraluokittain sen merkittävimpien kauppakumppaneiden viennin arvoihin. Tulosten mukaan tuonti- ja vientiarvot poikkeavat yhä toisistaan, mutta erot ovat kaventuneet viime vuosien aikana.

Avainsanat: Venäjä, ulkomaankauppa, tilastoerot

* Kirjoittaja työskenteli BOFITissa korkeakouluharjoittelijana kesällä 2007.

1 Johdanto

Venäjän tavaratuonnille saadaan huomattavasti toisistaan poikkeavat arvot riippuen siitä, tarkastellaanko tuontia Venäjän tullin ilmoittamien tuontilukujen vai sen kauppakumppaneiden tilastoimien vientilukujen perusteella. Erot näiden tilastojen välillä ovat pysyneet jo pitkään merkittävinä ja on yleisesti tiedostettu, etteivät Venäjän tullin tuontiluvut kuvaa kattavasti tuonnin todellista arvoa. Tuonti- ja vientilukujen erot vaihtelevat kauppakumppaneiden sekä tavararyhmien välillä. Tällöin tullin tilastot eivät myöskään anna täysin oikeaa kuvaa Venäjän tuonnin rakenteesta tai maittaisesta jakaumasta.

Osittain tilastointierot johtuvat mm. eroista valuuttakursseissa ja eri maiden poikkeavista tavaraerien kirjausmenetelmistä ja -ajankohdista. Vienti kirjataan pääosin ns. FOB – arvoina, mutta tuonti ns. CIF –arvoina¹. CIF-arvo on FOB-arvoa suurempi, sillä siihen lasketaan myös mm. vakuutus- ja laivakuljetusmaksut. OECD:n karkean arvion mukaan vastaanottajamaan CIF-arvot ovat keskimäärin noin 10 % viejämään kirjaamia FOB-arvoja korkeampia (OECD, 2005).

Jälleenviennistä aiheutuu myös eroja vienti- ja tuontilukujen välille. Jälleenviennillä tarkoitetaan vientiä, jossa ostajamaa vie tuotteen edelleen seuraavaan maahan ilman jatkojalostamista. Eroja viennin ja tuonnin arvon välille aiheutuu, mikäli tavaran lopullinen vastaanottaja kirjaa tuonnin alkuperäisestä tuottajamaasta, kun taas vienti kirjataan jälleenviejämään tilastoihin. Venäjän tulli ei tilastoi erikseen jälleentuontia. Tällöin maittain tarkasteltuna tuonnin arvo on todellisuudessa suurempi maista, joiden vienti kulkee kolmansien maiden kautta ja pienempi jälleenviejämaista. Esimerkiksi osa Japanissa, Koreassa ja Yhdysvalloissa tuotetuista tavaroista kulkee jonkin kolmannen maan kautta Venäjälle. Tyypillisiä jälleenviejämaita ovat esimerkiksi tietyt EU-maat. Myös osa Kiinan viennistä Venäjälle kulkee jälleenvientinä Hongkongin kautta. Jälleenvienti on yleistä korkealle jalostettujen laitteiden, esimerkiksi elektroniikan ja autojen, sekä vaatteiden tavararyhmissä.

Harmaan tuonnin osuus Venäjän tuonnista on kaikesta huolimatta suuri. Tullin ohi tuoduilla ja tullille väärennetyillä dokumenteilla ilmoitetuilla tavaraerillä on suuri vaikutus siihen, ettei Venäjän tullin tilastoima tuonti mittaa maan kokonaistuonnin todellista arvoa. Rajanaapurimaiden kanssa Venäjän tilastoima tuonnin arvo on usein huomattavasti maiden vientiarvoa pienempi.

Venäjän keskuspankki käyttää omaa arviotaan tuonnin todellisesta arvosta, jossa se ottaa huomioon liian alhaiseen arvoon rekisteröidyn tai kokonaan rekisteröimättömän tuonnin. Tätä arviota käytetään myös Venäjän tilastoviranomaisten (Rosstat) virallisissa kokonaistuontitilastoissa. Keskuspankki on arvioinut rekisteröimättömän tuonnin osuudeksi viime vuosina keskimäärin 20–30 % tuonnin kokonaisarvosta. Arvioitaessa keskuspankin harmaan tuonnin arvion oikeellisuutta on kuitenkin havaittu, ettei se ole ollut riittävä todellisen tuonnin arvon määrittämiseksi (mm. OECD, 2005 sekä Ollus & Simola, 2007a).

Todellinen tuonti on viime vuosina ollut huomattavasti tilastoitua suurempi, jolloin Venäjä on menettänyt merkittäviä summia esimerkiksi vero- ja tullimaksuina. Lisäksi Venäjän maksutaseen tilastointi sekä maan todellisen ulkoisen tasapainon laskeminen vaikeutuu epäluotettavien tuontitilastojen johdosta.

Tässä tarkastelussa keskitytään tavararyhmittäisiin eroihin Venäjän tullin tilastoiman tuonnin ja sen merkittävimpien kauppakumppaneiden viennin arvojen välillä. Vertailuun otettujen maiden (Argentiina, Brasilia, EU25-maat², Intia, Japani, Kazakstan, Kiina, Korea,

¹ FOB = Free On Board, CIF = Cost, Insurance, and Freight

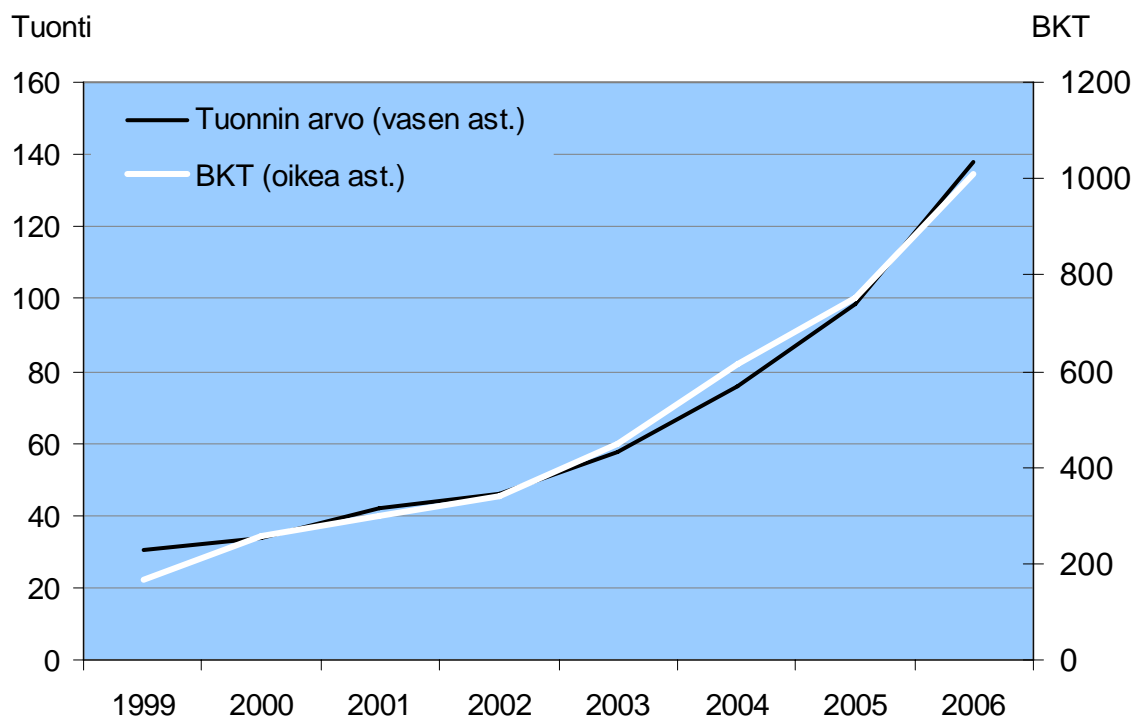
² Tässä katsauksessa Euroopan Unionin kohdalla käytetään EU25-maiden tilastoja, jotka eivät sisällä Euroopan Unionin kahden tuoreimman jäsenmaan, eli Romanian ja Bulgarian lukuja.

Norja, Sveitsi, Turkki, Ukraina, Valko-Venäjä ja Yhdysvallat) osuus Venäjän kokonaistuonnin arvosta on noin 90 %. Venäjän tuonnin arvoa verrataan sen kauppakumppaneiden viennin arvoon vuosina 1999–2006, jolloin kehityksestä saadaan laajempi ja luotettavampi kuva kuin yksittäisten vuosien pohjalta (esim. talouskriisillä voi olla vaikutusta ajanjakson alkuvuosiin). Lisäksi saadaan tarkempi kuva siitä, missä tavararyhmissä erot tuonti- ja vientilukujen välillä ovat merkittäviä, sekä miten viime vuosien Venäjän tuonnin huomattava kasvu ja rakenteen muutos ovat vaikuttaneet näihin eroihin.³

2 Tavaratuonnin rakenne ja jakautuminen maittain

Venäjän taloudellinen kasvu on ollut viime vuosina nopeaa mm. nousseen öljyn hinnan ja tiukan talouspolitiikan seurauksena. Talouden kasvaessa ja ruplan vahvistuessa kuluttajien ostovoima ja yritysten investointitarpeet ovat lisääntyneet nopeasti, mikä on heijastunut nopeaan tavaratuonnin kasvuun. Lisäksi tuonnin nopeaan kasvuun on vaikuttanut se, etteivät venäläisten yritysten tuotteet ole kilpailukykyisiä ulkomaisten tuotteiden kanssa läheskään kaikilla toimialoilla. Venäjän viennin dollarimääräinen arvo on yhä tuontia huomattavasti suurempi pääasiassa korkeasta öljyn maailmanmarkkinahinnasta johtuen. Viime vuosina tuonnin arvon kasvu on kuitenkin ollut viennin kasvua nopeampaa.

Kuva 1 Venäjän tuonnin ja bruttokansantuotteen arvojen kehitys 1999–2006, mrd. USD

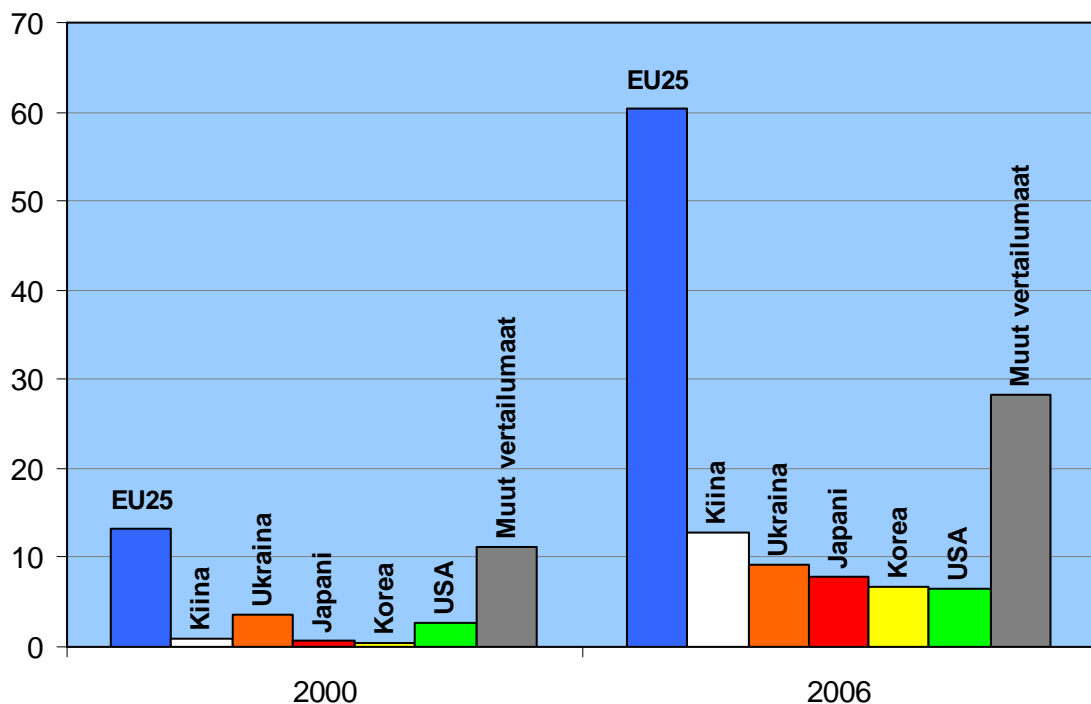
Lähde: Rosstat

³ Aineisto on koottu YK:n ylläpitämästä Comtrade-tietokannasta (<http://comtrade.un.org/>) sekä puuttuvilta osin Venäjän tullin vuosijulkaisuista.

Venäjän tavaratuonnin dollarimääräinen arvo on tullin tilastojen mukaan lähes viisinkertaistunut vuosina 1999–2006. Vuodesta 2005 vuoteen 2006 kasvu on ollut erittäin nopeaa, sillä yhdessä vuodessa tuonnin arvo kasvoi noin 40 %. Vuonna 2006 Venäjän tullin tilastoima tuonnin kokonaisarvo oli 138 miljardia dollaria. Tuonti vertailuun otetuista maista⁴ oli vastaavasti noin 124 miljardia dollaria, eli 90 % koko tuonnin arvosta.

EU on Venäjän ylivoimaisesti suurin kauppakumppani ja vuoden 2006 tullitietojen perusteella EU25-maiden osuus Venäjän tuonnista oli 44 %. Vajaa kymmenes Venäjän tuonnista tulee Kiinasta. Ukrainan osuus tuonnista on noin 7 %, Japanin 6 % ja Valko-Venäjän 5 %. Viime vuosina myös Korea on noussut Venäjän tärkeäksi tavarantoimittajaksi. Vuonna 2006 Korean osuus tuonnista oli noin 5 % eli jo suurempi kuin Yhdysvaltojen osuus. EU-maista tulevasta tuonnista vajaa kolmannes on peräisin Saksasta, seuraavaksi tärkeimmät tuontimaat ovat Ranska ja Italia. Suomen osuus Venäjän tuonnista on alle 3 %.

Kuva 2 Venäjän tuonnin arvo maittain vuosina 2000 ja 2006, mrd. USD

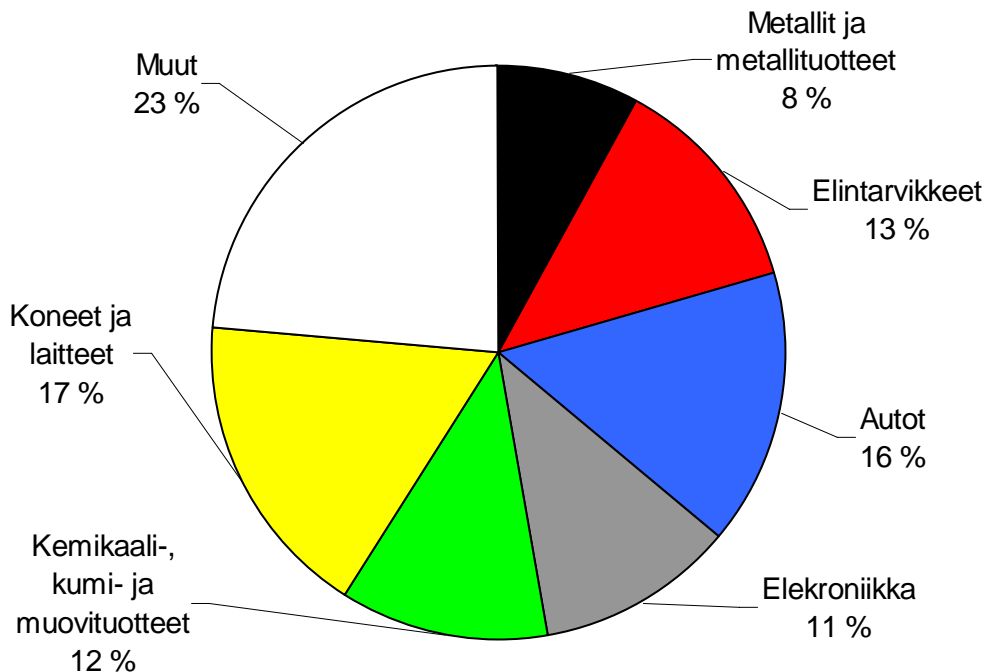
Lähde: Venäjän tulli

Venäjän tavaratuonnin rakenne on myös muuttunut viimeisen seitsemän vuoden aikana. Vielä vuonna 1999 elintarvikkeet olivat ylivoimaisesti suurin tuontierä (neljännes koko tuonnista), mutta nykyään merkittäviksi tuontiryhmiksi ovat nousseet myös koneet ja laitteet, autot, elektroniikka sekä kemikaali-, kumi- ja muovituotteet⁵.

⁴ Argentiina, Brasilia, EU25-maat, Intia, Japani, Kazakstan, Kiina, Korea, Norja, Sveitsi, Turkki, Ukraina, Valko-Venäjä ja Yhdysvallat

⁵ Erittely HS2-luokkien jaosta vertailussa käytettyihin tavararyhmiin on esitetty liitteessä 1.

Kuva 3 Venäjän tuonnin rakenne v. 2006 vertailuun otetuista maista, %

Lähde: Venäjän tulli

Arvoltaan suurimmat tuontierät EU-maista ovat Venäjän tullin tilastojen mukaan viime vuosina olleet koneet ja laitteet, kemikaali-, kumi- ja muovituotteet sekä autot. EU on yhä myös merkittävä elintarvikkeiden viejä Venäjälle, sillä kolmannes Venäjän elintarviketuonnista tulee EU25-maista. Kuitenkin elintarvikkeiden osuus tuonnista on viime vuosina vähentynyt. Venäjän autotuonnin yli kaksikymmenkertaistuttua viimeisten seitsemän vuoden aikana myös autojen tuonti EU:sta on lisääntynyt.

Kiinasta, kuten useimmista muistakin maista, Venäjän tuonti on painottunut elektroniikkaan sekä koneisiin ja laitteisiin. Nämä erät kattavat lähes puolet Venäjän tilastoimasta Kiinan-tuonnin arvosta. Tuontilukujen perusteella tekstiilien, vaatteiden ja kenkien sekä turkisten tuonti on arvoltaan yllättävän vähäistä, viime vuosina yhteensä alle 20 % koko Kiinan-tuonnin arvosta. Vuonna 2006 Venäjän tullin tilastojen mukaan 40 % maan vaatteiden ja kenkien, tekstiilien sekä turkisten tuonnista tuli Kiinasta. Tekstiilien sekä vaatteiden ja kenkien tuonnin arvo on yli kymmenkertaistunut seitsemässä vuodessa. Muiden tekstiilien osuus tuonnista on kuitenkin vähentynyt huomattavasti vaatteiden ja kenkien tuonnin kasvaessa.

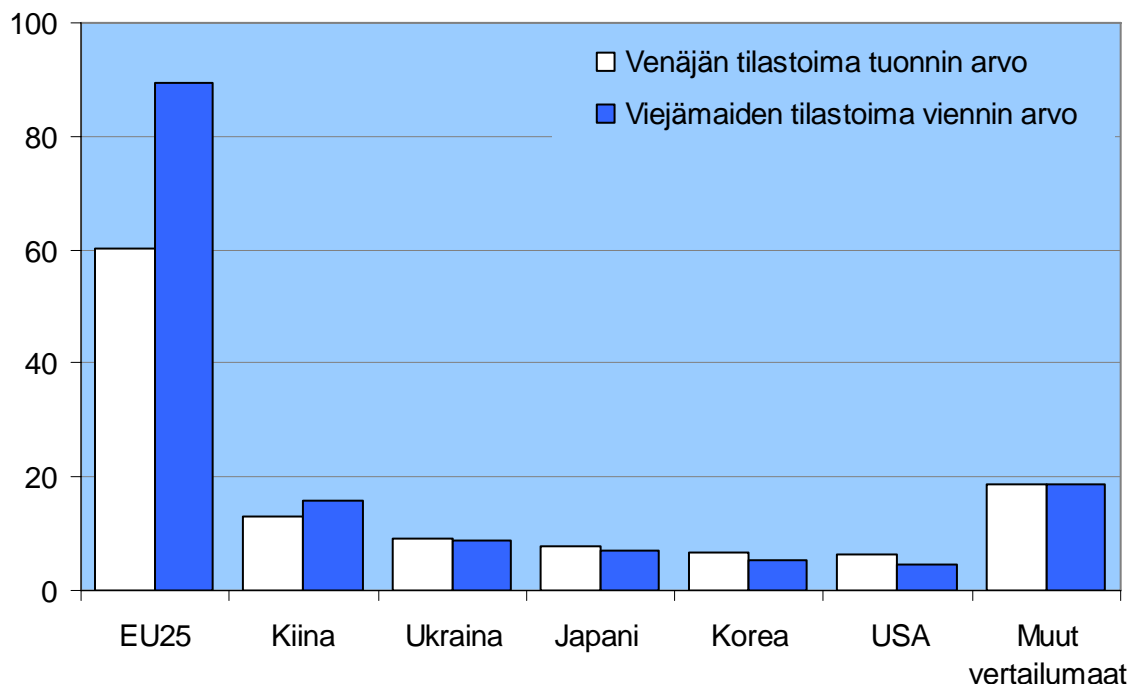
Yhdysvallat ja Japani ovat Venäjän-tuonnin arvossa ja rakenteessa mitattuna melko samanlaisia kauppakumppaneita, sillä nykyään tuonti näistä maista keskittyy pitkälle jalostettuihin korkean teknologian tuotteisiin. Venäjän tuonti Yhdysvalloista on kuitenkin monipuolisempaa. Japanin-tuonti on keskittynyt erityisesti autoihin, toinen suurehko tuontierä ovat koneet ja laitteet. Koneet ja laitteet ovat merkittävin tavaraerä myös Venäjän tuonnissa Yhdysvalloista. Elintarvikkeiden osuus Yhdysvaltain-tuonnin arvosta on seitsemässä vuodessa supistunut lähes puoleen, vaikka arvoltaan se on yhä toiseksi suurin tuontierä. Autojen ja suurempien kulkuneuvojen tuonti Yhdysvalloista on sitä vastoin lisääntynyt.

Korea on kasvattanut viime vuosina merkitystään Venäjän tavarantoimittajana. Koreankin kohdalla elintarvikkeiden ja tekstiilien osuus tuonnista on vähentynyt merkittävästi ja nykyisin tuonti painottuu entistä enemmän autoihin, koneisiin ja laitteisiin sekä elektroniikkaan. Nykyisin nämä kolme erää kattavat Venäjän tullen tilastojen mukaan lähes 80 % Korean-tuonnin arvosta.

Ukrainan-tuonnissa arvoltaan suurin ryhmä ovat metallit ja metallituotteet. Lisäksi merkittäviä tuontieräjä ovat koneet ja laitteet, kemikaali-, kumi- ja muovituotteet sekä elintarvikkeet. Kazakstanista Venäjälle tuodaan suurimmaksi osaksi mineraaleja, ja tarkasteluaikana niiden osuus koko tuonnin arvosta on ollut yli puolet.

Tuonnin arvolla mitattuna vähemmän merkittävien maiden kanssa käytävä kauppa on yleensä keskittyneempää. Kolmannes Venäjän Intian-tuonnin arvosta on lääkkeitä, ja myös Sveitsin-tuonnista lääkkeet ovat olleet viime vuosina merkittävä osa. Esimerkiksi Brasilian ja Argentiinan kohdalla tuonti on taas keskittynyt lähes kokonaan elintarvikkeisiin.

Kuva 4 Venäjän tuonnin arvo vuonna 2006, mrd. USD

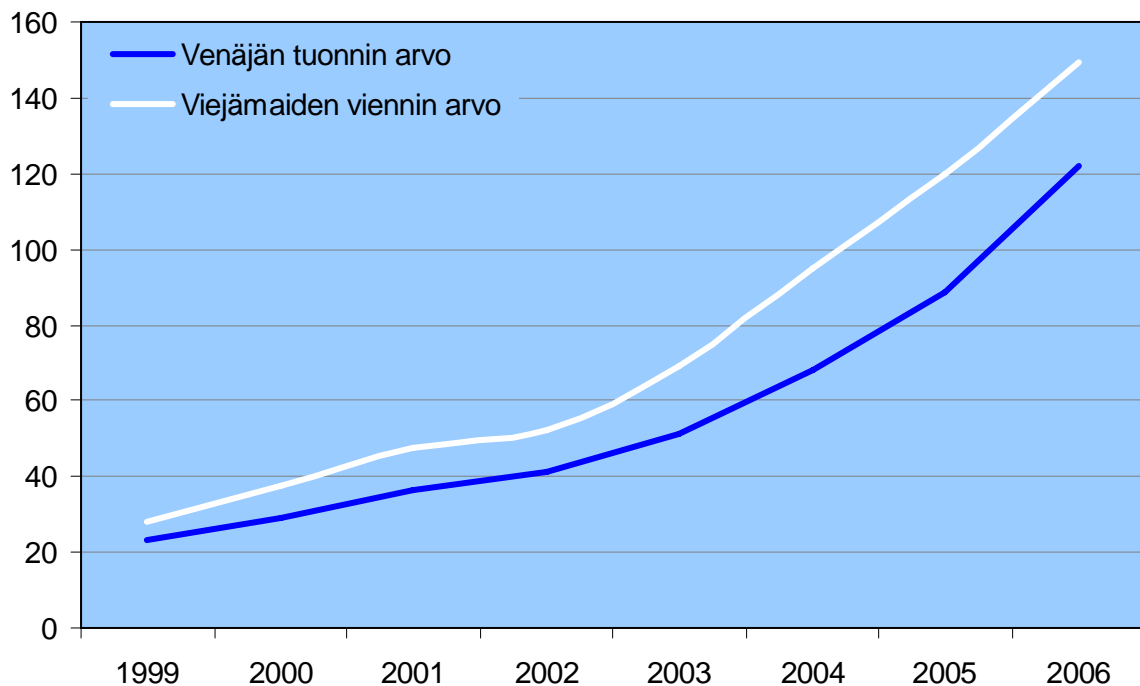
Lähde: Comtrade ja Venäjän tulli

3 Tuonti- ja vientilukujen väliset erot

Tarkasteluvuosina 1999–2006 Venäjän tuontiluvut vertailuun otetuista maista (noin 90 % Venäjän ulkomaankaupasta) ovat olleet keskimäärin noin kolmanneksen pienempiä, kuin kauppakumppaneiden vastaavat vientiluvut. Vuonna 1999 vertailumaiden vientiluvut olivat yhteensä hieman yli 20 % Venäjän tuontilukuja suurempia. Kaupan arvon kasvaessa myös tuonti- ja vientilukujen väliset erot ovat kasvaneet niin absoluuttisesti kuin suhteellisestikin.

Keskeisten maiden vientilukuihin perustuvan laskelman pohjalta vertaillun maaryhmän kokonaisviennin arvo vuonna 2006 oli 149 miljardia dollaria. Kun otetaan huomioon CIF- ja FOB-tilastoinnin erot, maiden tilastoiman viennin arvo oli noin 23 % Venäjän ilmoittamaa vastaavaa tuontia suurempi.⁶ Keskuspankin ilmoittama tuonti (FOB) oli 165 miljardia dollaria vuonna 2006, eli ottaen huomioon tilastoinnin FOB- ja CIF-erot tämä korjattu tuonnin arvo oli 22 % tullin ilmoittamaa tuontia suurempi. Ero suurten kauppakumppanien vientitilastojen pohjalta laskettuun arvioon on ainoastaan prosenttiyksikkö, mikä antaa osviittaa sille, että keskuspankin arvio on viime vuosina tarkentunut, ja mittaa suhteellisen hyvin kirjaamattoman tuonnin arvon. Ollus ja Simola (2007a) laskivat, että 2000-luvulla keskuspankin arvio tuonnista on ollut keskimäärin 9 % keskeisten vientimaiden ilmoittamaa vientiä pienempi.⁷ Vuonna 2006 ero on siis selvästi pienentynyt. Edellisistä laskuista poiketen tässä katsauksessa ei jatkossa oteta huomioon FOB- ja CIF-arvojen välisiä eroja, vaan tuontiluvut ovat CIF-pohjaisia ja vientiluvut FOB-pohjaisia. Kaikkien tuontilukujen muuttaminen FOB-arvoksi kasvattaisi tilastoeroa muutamalla prosentilla.

Kuva 5 Venäjän tuonnin ja viejäm maiden viennin arvo vertailuun otetuista maista vuosina 1999–2006, mrd. USD

Lähde: Comtrade ja Venäjän tulli

Erot vienti- ja tuontilukujen välillä vaihtelevat huomattavasti hyödykeryhmästä riippuen. Vuosina 1999–2006 arvoltaan suurimmat erot ovat olleet vaatteiden ja kenkien sekä konei-

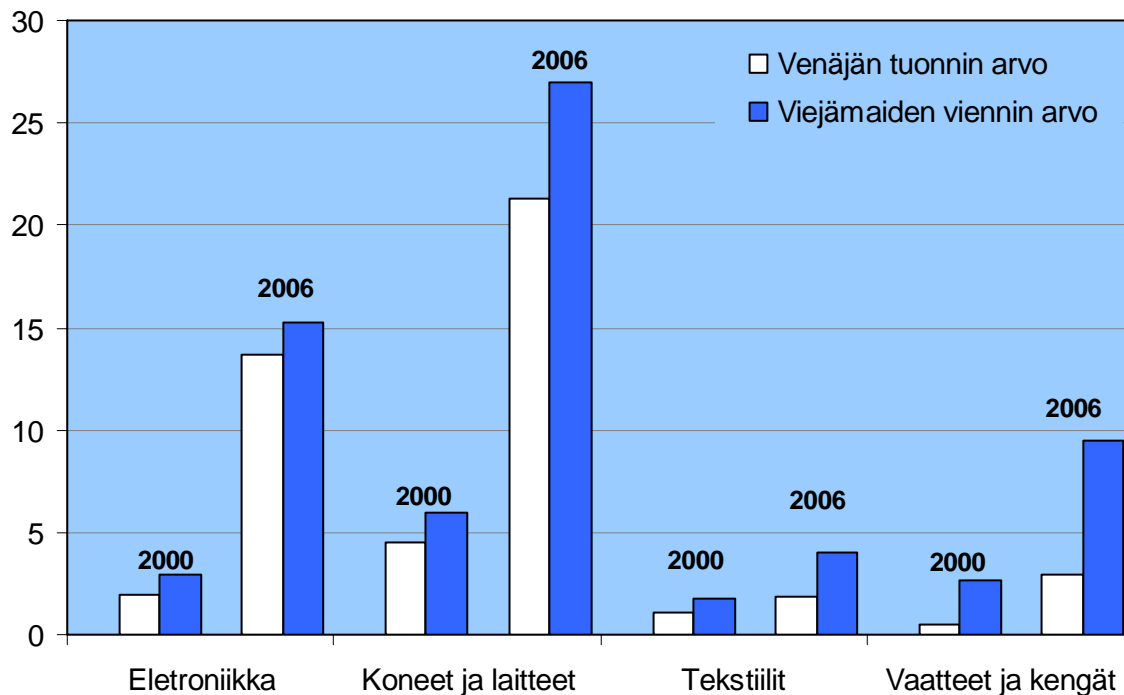
⁶ Ollus ja Simola (2007a) arvioivat Venäjän CIF-arvon olevan keskimäärin 2 % FOB-arvoa korkeampi. Tässä on käytetty samaa arvioita tilastojen arvojen vertailussa.

⁷ Ollus ja Simola (2007a) käyttivät hieman tätä vertailua suppeampaa maaotosta. He vertasivat EU15:n, Puolan, Turkin, Yhdysvaltain, Ukrainan, Valko-Venäjän, Kazakstanin, Kiinan, Korean sekä Japanin vientitilastoja vuosilta 1999–2006 Venäjän vastaaviin, kattaen noin 80 % Venäjän kokonaistuonnista.

den ja laitteiden ryhmissä. Koneet ja laitteet on Venäjän merkittävin tuontierä ja se on viime vuosina vastannut noin 18 % tuonnin kokonaisarvosta vertailuun otettujen maiden kanssa. Vaatteet ja kengät on arvoltaan huomattavasti pienempi tavararyhmä, vain noin 2 % Venäjän tuonnin kokonaisarvosta vertailumaista, mutta siinä erot ovat huomattavan suuria myös prosentuaalisesti. Vuosina 1999–2006 Venäjän tullin ilmoittama vaatetuonnin arvo on ollut alle kolmanneksen kauppakumppaneiden ilmoittamasta viennin arvosta. Venäjän asettamat tullimaksut vaatteille ja kengille ovat keskimääräistä korkeammat, mikä voi lisätä halukkuutta ilmoittaa liian alhainen tavanaerän arvo Venäjän viranomaisille. Lisäksi vaatteita ja muita tekstiilejä tuodaan eniten Kiinasta, jonka kanssa Venäjällä on vertailumaista myös kokonaisuudessaan suurimmat tuonti- ja vientilukujen väliset erot.

Arvoltaan huomattavasti pienempi, mutta prosentuaalisilta eroiltaan merkittävä tavararyhmä ovat turkikset, jossa viejäm maiden viennin arvo on useina vuosina ollut yli kymmenkertainen Venäjän tilastoimaan tuonnin arvoon verrattuna. Vuonna 2004 turkisviennin arvo Venäjälle oli 35-kertainen Venäjän ilmoittamaan tuontiarvoon verrattuna. Vuonna 2006 viejäm maiden ilmoittama turkisviennin arvo oli enää n. 700 milj. dollaria, mikä on kuitenkin lähes kuusinkertainen Venäjän vastaavaan tuontiarvoon verrattuna. Kuten vaatteita, myös turkiksia viedään Venäjälle eniten Kiinasta.

Kuva 6 Venäjän tuonnin ja sen kauppakumppaneiden viennin arvo vertailuun otettujen maiden kanssa eräissä tavararyhmissä vuosina 2000 ja 2006, mrd. USD

Lähde: Comtrade ja Venäjän tulli

Prosentuaaliset erot tuonti- ja vientilukujen välillä ovat keskimääräistä suurempia myös tekstiilien sekä elektroniikan tavanaerissä. Viejäm maiden tilastoima tekstiilien vientiarvo on ollut koko tarkasteluajan yli 70 prosenttia suurempi kuin Venäjän kirjaama vastaava tuon-

nin arvo. Vuonna 2005 erotus oli suurimmillaan, yli 150 %. Vuonna 2006 vertailuun otetut maat veivät tekstiilejä Venäjälle neljän miljardin dollarin arvosta.

Ero elektroniikan vienti- ja tuontilukujen välillä oli vuosina 2003–2004 yli 60 %, kun se vuonna 2006 oli enää 11 %. Elektroniikan vienti Venäjälle vertailumaista on kasvanut muuta vientiä nopeammin ja viime vuosina elektroniikan osuus on ollut yli 10 % yhteenlasketusta viennin arvosta.

Autojen luokassa viennin arvoon suhteutetut erot Venäjän ja viejäm maiden tilastoissa ovat tarkasteluaikana merkittävästi vähentyneet. Vuonna 1999 ero oli lähes 80 % ja vuonna 2003 se oli vielä yli 30 % tuonnin arvosta. Tämän jälkeen ero on laskenut alle kymmeneen prosenttiin. Vuosina 1999–2006 vertailuun otettujen maiden Venäjän autoviennin arvo on lähes kaksikymmenkertaistunut ja vuonna 2006 maat veivät autoja Venäjälle yli 20 miljardin dollarin arvosta.

Esimerkiksi elektroniikan sekä vaatteiden ja kenkien tavararyhmissä tulliin rekisteröimätön tuonti on todennäköisesti monia muita ryhmiä yleisempää, sillä arvoltaan merkittäviä, mutta kooltaan pieniä tavaroita on helpompi viedä rajan yli joko yksityiskuljetuksina, tai muuten tulliin rekisteröimättömänä vientinä. Tämä näkyy huomattavina eroina vienti- ja tuontilukujen välillä. Suuria koneita tai ajoneuvoja on sitä vastoin hankalampi kuljettaa tullin ohi, mutta tulliin ilmoitetut tuontiarvot voivat näissäkin erissä poiketa merkittävästi todellisesta myyntiarvosta, varsinkin jos tavaraerän arvoa on hankala arvioida.

Vuonna 2006 erot Venäjän tullin tuontilukujen ja viejäm maiden vientilukujen välillä ovat supistuneet lähes kaikkien maiden sekä tavararyhmien osalta. Läheskään kaikissa ryhmissä muutos ei kuitenkaan ole merkittävä. On huomattava, että kokonaisuudessaan tilastojen välinen ero kasvoi 1999–2004, mutta kääntyi laskuun vuonna 2005 ja on sen jälkeen supistunut. Tavararyhmien sisällä erot kuitenkin vaihtelevat suuresti vuodesta toiseen.

4 Erot maittain tarkasteltuna

Maittain tarkasteltuna viejäm maiden Venäjän-viennin arvo on kokonaisuudessaan Venäjän tullin tilastoimaa tuonnin arvoa suurempi EU:n, Kiinan ja useiden muiden maiden kohdalla. Yhdysvaltojen, Japanin ja viime vuosina mm. Korean tilanne on vastakkainen ja maiden viennin arvo on Venäjän tuonnin arvoa alhaisempi. Tätä selittää osaltaan esimerkiksi kuljetustapa. USA:n ja Japanin kohdalla maiden vientiluvut ovat useina vuosina olleet noin 20 % Venäjän tuontilukuja korkeammat, mikä heijastaa sitä, että osa näiden maiden viennistä kulkee jälleenvientinä kolmansien maiden kautta.

Euroopan Unioni

EU on Venäjän ehdottomasti tärkein kauppakumppani ja tähän tarkasteluun otetuista maista Venäjän tuonti EU:sta kattaa noin puolet. Tällöin eroilla EU:n ja Venäjän tilastojen tavarakerien arvojen välillä on suuri merkitys erossa koko Venäjän tavaratuonnin ja sen peilitilastojen välillä. EU-maiden Venäjän-vientiluvut ovat pääsääntöisesti suurempia, kuin Venäjän tullin tilastoimat tuontiluvut EU-maista. Tällä vuosituhannella EU25-maiden Venäjän-viennin arvo on ollut keskimäärin 40 % Venäjän tuontiarvoa suurempi.

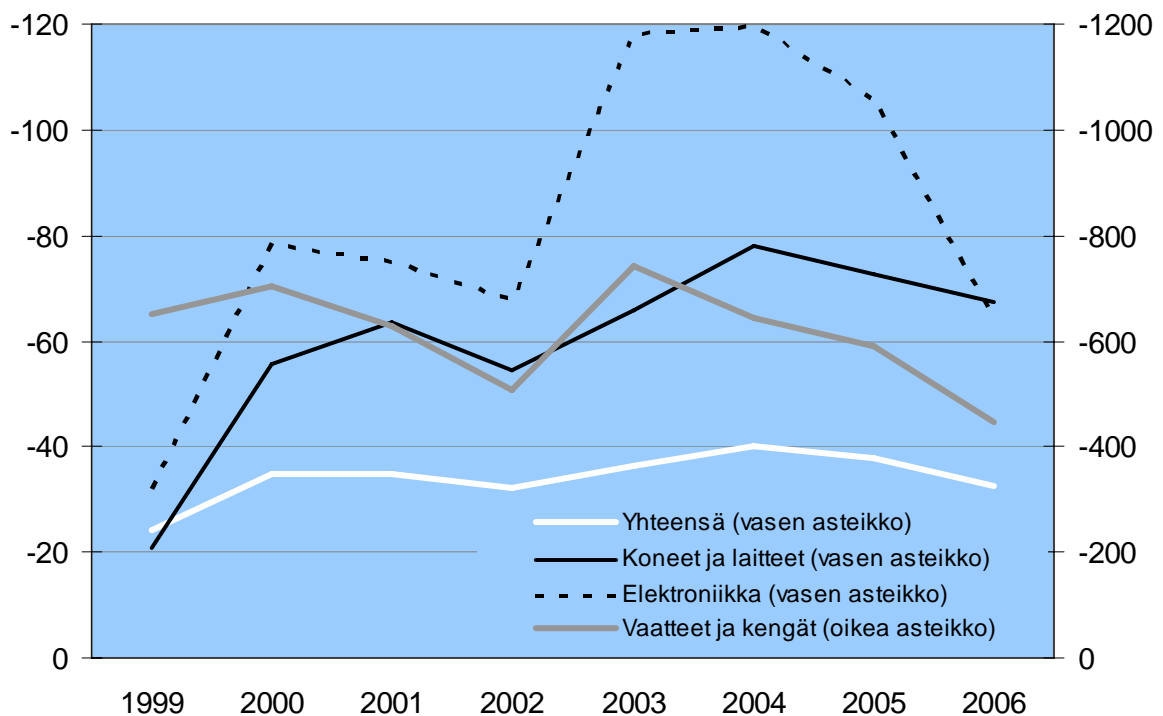
Arvoltaan suurimmat erot Venäjän ja EU:n välillä ovat viime vuosina olleet koneiden ja laitteiden, elektroniikan sekä vaatteiden tuoteryhmissä. Koneiden ja laitteiden vienti EU25-maista Venäjälle on kasvanut yhdessä muun tavaraviennin kanssa, eli noin viisinker-

taistunut seitsemässä vuodessa. Samalla vienti- ja tuontiarvojen erotus on kasvanut. Vuonna 2006 EU-maat veivät koneita ja laitteita Venäjälle yli 20 miljardin dollarin arvosta, mikä on lähes 70 % enemmän, kuin Venäjän tilastoima vastaava tuonnin arvo.

Elektroniikan erässä tuonti- ja vientilukujen erotus on myös ollut suurempi, kuin keskimääräinen ero EU-maiden ja Venäjän tilastojen välillä. Vuosina 2003–2005 EU-maiden elektroniikkaviennin arvo on ollut kaksinkertainen Venäjän tuonnin arvoon verrattuna. Vuonna 2006 ero laski noin 65 prosenttiin, mutta oli yli neljä miljardia dollaria. Todennäköisesti koneiden ja laitteiden vienti EU-maista Venäjälle on tällöin todellisuudessa Venäjän tullin tilastoimaa arvoa suurempaa. Toisaalta taas jälleenviennillä on vastakkainen vaikutus ja se voi saada EU-maiden vientiluvut näyttämään suuremmilta, kuin ne todellisuudessa ovat.

Vaatteiden osuus EU-maiden viennistä Venäjälle on ollut alle 5 %, mutta tuonti- ja vientilukujen väliset erot ovat tässä ryhmässä merkittäviä. EU:n vaateviennin arvo on kaikkina tarkasteluvuosina ollut vähintään viisinkertainen Venäjän vastaavaan tuonnin arvoon verrattuna. Turkisten vienti- ja tuontilukujen erot ovat myös pysyneet hyvin suurina koko tarkasteluajan ja useina vuosina EU-maiden turkisviennin arvo on ollut yli kaksikymmenkertainen Venäjän tuontiarvoon verrattuna. Merkitykseltään turkikset ovat kuitenkin erittäin pieni ryhmä EU:n ja Venäjän välisessä kaupassa.

Kuva 7 Venäjän tuontitilastojen ja EU25:n vientitilastojen välinen ero, %

Lähde: Comtrade ja Venäjän tulli

Kiina

Kokonaisuudessaan Kiinan tilastoimat vientiluvut ovat hyvin paljon Venäjän vastaavia tuontilukuja suuremmat. Vuosina 1999–2005 Kiinan viennin arvo on ollut keskimäärin noin 80 % Venäjän tuonnin arvoa suurempi, mutta vaihtelu vuodesta toiseen on ollut suurta. Vuonna 2006 ero on kuitenkin laskenut lähelle 20 prosenttia. Kiinan ja Venäjän välinen kauppa on lisääntynyt huomattavasti muutamassa viime vuodessa. Kiinan tullin vientilukujen mukaan sen Venäjän-viennin arvo on lähes viisinkertaistunut vuosina 2002–2006.

Kiinan vienti Venäjälle koostuu suurelta osin tekstiileistä, vaatteista ja kengistä sekä turkiksista. Näiden tuoteryhmien osuus Kiinan tilastoimasta viennin arvosta Venäjälle on tarkasteluvuosina kattanut noin 60 % (lukuun ottamatta vuotta 2006, jolloin osuus oli 40 %). Sitä vastoin Venäjän tullin tuontitilastojen mukaan näiden tavararyhmien osuus Kiinan-tuonnin arvosta on ollut noin 20 %.

Tekstiilien ja vaatteiden ryhmissä Kiinan vientiluvut ovat huomattavan paljon Venäjän vastaavia tuontilukuja suurempia. Kiinan tullitilastoissa maan tekstiliviennin arvo on ollut vuosina 1999–2006 vähintään kolminkertainen Venäjän tullin tuonnin arvoon verrattuna. Vuonna 2005 tilastoero oli 1,3 miljardia dollaria ja Kiinan tekstiliviennin arvo kahdeksankertainen verrattuna Venäjän tuonnin arvoon.

Erot ovat yhtä suuria myös vaatteiden ja kenkien ryhmässä, joskin tässä tavaraerässä tilastointierot ovat suhteellisesti laskeneet vuosituhannen vaihteen huippuvuosista, jolloin Kiinan vientiluvut olivat kymmenkertaisia Venäjän tuontilukuihin verrattuna. Vuonna 2006 Kiinan vaatteiden ja kenkien viennin arvo Venäjälle oli yli viisi miljardia dollaria, kun Venäjän tilastoima vastaava tuonnin arvo oli 1,6 miljardia.

Turkisviennin osuus koko Venäjän-viennistä on ollut Kiinan tullitilastojen mukaan noin 13 % vuosina 2004 ja 2005. Muina tarkasteluvuosina osuus on pysynyt muutamassa prosentissa. Huippuvuonna 2005 Kiinan turkisviennin arvo Venäjälle oli 1,7 miljardia dollaria, mikä tekee siitä kyseisenä vuonna toiseksi suurimman vientierän. Venäjän tullin tilastoima turkistuonnin arvo Kiinasta on huomattavasti pienempi. Vuonna 2005 se oli 12 miljoonaa dollaria. Tarkasteluaikana Kiinan ilmoittamat turkisten vientiluvut ovat siis olleet tuhansia prosentteja Venäjän vastaavia tuontilukuja suuremmat. Vuonna 2006 ero supistui ja oli "enää" 700 %.

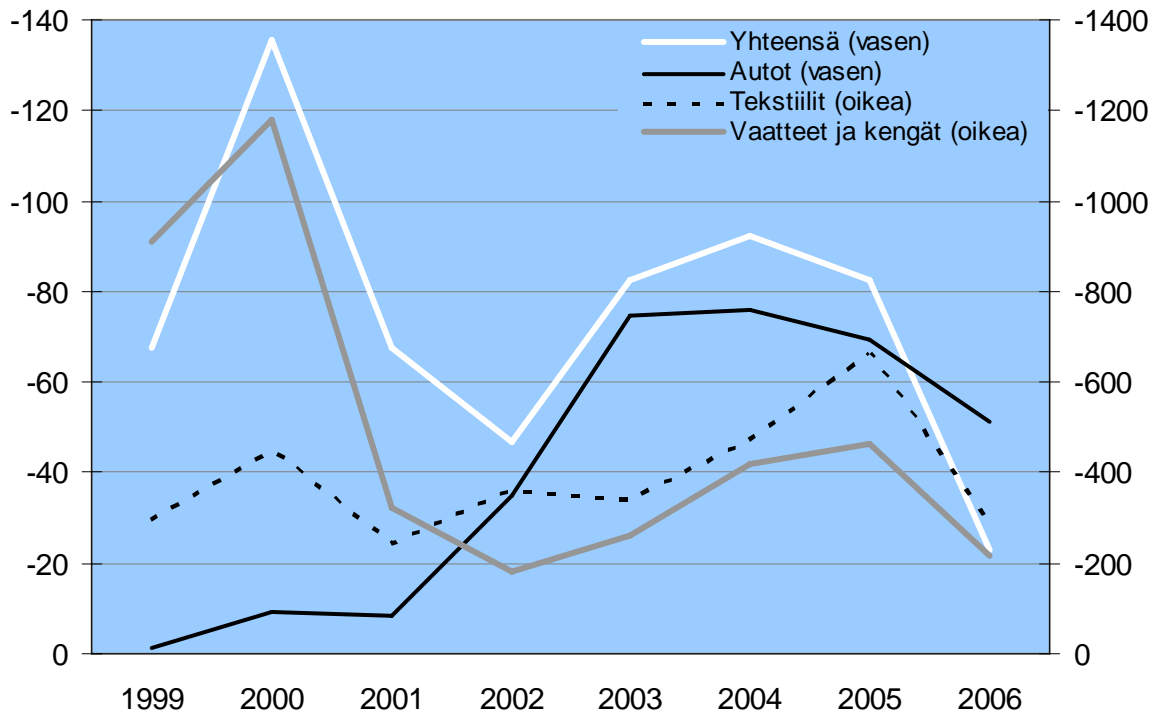
Elektroniikan tavararyhmä on siitä poikkeava, että siinä Venäjän tuonnin arvo on noussut Kiinan vientiarvoa korkeammaksi vuoden 2001 jälkeen. Vuonna 2006 Venäjän elektroniikkatuonnin arvo oli yli 60 % (ja 1,3 miljardia dollaria) Kiinan vientiarvoa suurempi. Koneiden ja laitteiden ryhmässä erot ovat myös samankaltaisia. Vuoden 2004 jälkeen Venäjän tuontiluvut ovat olleet merkittävästi Kiinan vientilukuja suurempia, ja vuonna 2006 Venäjän tullin tuontiarvo oli tässäkin erässä yli 60 % (ja lähes miljardi dollaria) Kiinan vientiarvoa suurempi.

Kuten Yhdysvaltojen, Japanin ja erityisesti Korean kanssa, myös Kiinan kohdalla on nähtävissä, että koneiden ja laitteiden sekä elektroniikan vientiarvot ovat tyypillisesti Venäjän tuontiarvoja alhaisempia. Huolimatta merkittävistä positiivisista eroista näissä ryhmissä, Venäjän suurta negatiivista tilastoeroa Kiinan kanssa ylläpitävät kuitenkin valtavat erot tekstiilien ja vaatteiden tavararyhmissä.

Kiinan viennistä osa kulkee jälleenvientinä Hongkongin kautta, jonka todellinen vienti Venäjälle on vähäistä. Hongkongin vienti onkin pääosin kiinalaisten tuotteiden jälleenvientiä. Hongkongin viennin arvo Venäjälle on ollut 2000-luvulla monikymmenkertaista Venäjän tuonnin arvoon verrattuna. Vuonna 2006 ero pieneni, mutta oli vielä seitsemänkertainen. Vuonna 2006 Kiinan viennin arvo Venäjälle olisi ollut noin 4 % suurempi, mikäli Hongkongin viennin arvo lasketaan osaksi Kiinan vientiä. Vienti Hongkongista

Venäjälle on keskittynyt erityisesti elektroniikkaan, muilta osin viennin rakenne on samantyyppistä kuin Manner-Kiinastakin.

Kuva 8 Venäjän tuontitilastojen ja Kiinan vientitilastojen välinen ero, %

Lähde: Comtrade ja Venäjän tulli

Yhdysvallat

Yhdysvaltojen tilastoima Venäjän-viennin arvo on vuosina 1999–2006 ollut noin 15–20 % Venäjän tullin kirjaamaa tuonnin arvoa pienempi, mikä heijastaa ainakin osittain FOB- ja CIF –eroja.

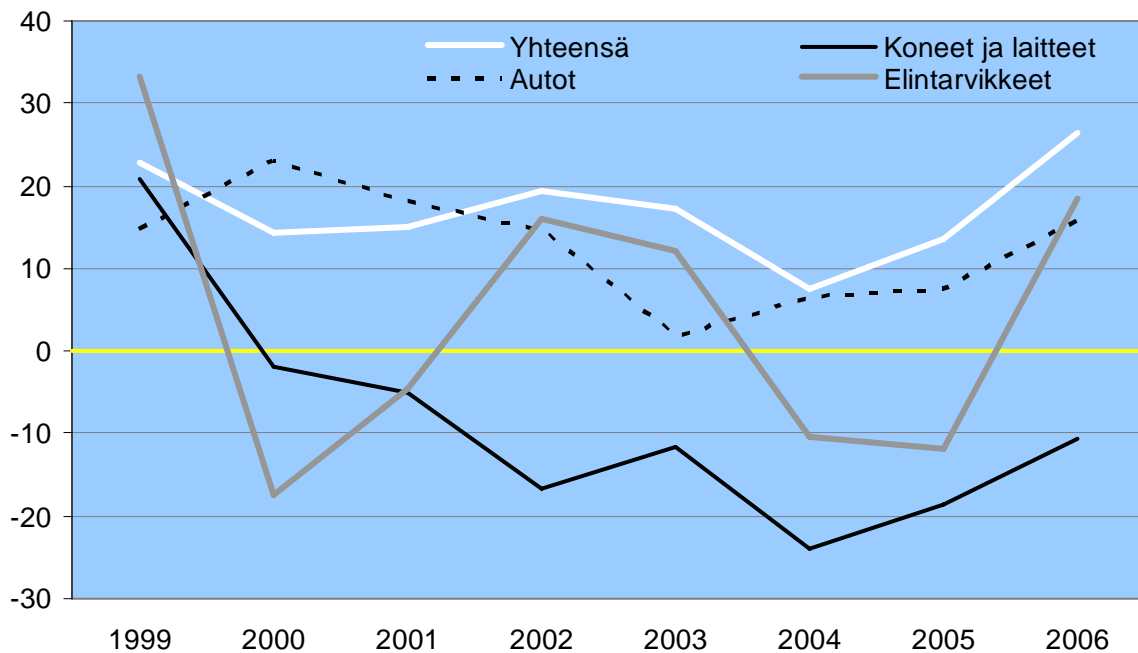
Viime vuosina lähes puolet Yhdysvaltojen viennin arvosta Venäjälle on ollut koneita ja laitteita, autoja sekä junia, laivoja ja lentokoneita. Yhdysvaltojen vientiluvut koneiden ja laitteiden ryhmässä ovat olleet Venäjän tuontilukuja suuremmat koko 2000-luvun. Ero ei ole prosentuaalisesti kovin suuri, mutta tavararyhmän arvo huomioden (vuonna 2006 Yhdysvallat vei koneita ja laitteita Venäjälle 1,3 miljardin dollarin arvosta) se on merkittävä.

Autojen tavararyhmässä Venäjän tuonnin arvo on ollut kaikkina vuosina jonkin verran Yhdysvaltojen viennin arvoa suurempi, erot eivät kuitenkaan ole olleet (muutamaa poikkeusta lukuun ottamatta) prosentuaalisesti Yhdysvaltojen ja Venäjän keskimääräisiä tilastointieroja suurempia. Autojen osuus Yhdysvaltojen Venäjän-viennistä on kasvanut merkittäväksi vasta viime vuosina (vuonna 1999 autoviennin osuus oli 2 %, kun vuonna 2006 se oli 16 % viennin kokonaisarvosta).

Yhdysvaltojen viennistä Venäjälle keskimäärin neljännes on elintarvikkeita. Elintarvikkeet ovat tavararyhmä, jossa viejäm maiden viennin arvo on yleisesti Venäjän tuontiarvoa suurempi. Tämä ei kuitenkaan näytä pitävän paikkaansa Yhdysvaltojen kohdalla, sillä erotus on vaihdellut positiivisesta negatiiviseen. 2000-luvulla erot ovat pysyneet noin 20 prosentissa puolin ja toisin.

Kemikaalien ja erityisesti lääkkeiden kohdalla Venäjän tuontiluvut ovat huomattavan suuria Yhdysvaltojen vientilukuihin verrattuna. Venäjän tullin tilastoima lääketuonnin arvo on kaikkina tarkasteluvuosina ollut lähes kaksinkertainen, ja vuonna 2006 yli seitsenkertainen Yhdysvaltojen vientiarvoon verrattuna. Lääkkeet muodostavat kuitenkin vain alle prosentin Yhdysvaltojen viennin arvosta Venäjälle. Metallien ja metallituotteiden ryhmässä tilastointierot ovat myös olleet huomattavan suuria koko tarkasteluajan, mutta tämänkin ryhmän merkitys Yhdysvaltojen ja Venäjän välisessä kaupassa on vähäinen.

Kuva 9 Venäjän tuontitilastojen ja Yhdysvaltain vientitilastojen välinen ero, %

Lähde: Comtrade ja Venäjän tulli

Japani

Venäjän Japanin-tuonnin arvo on koko 2000-luvun ollut korkeampi, kuin Japanin tilastoima vastaava viennin arvo Venäjälle. Vuosina 2004 ja 2005 ero oli suurimmillaan, ja Venäjän tilastoima Japanin-tuonnin arvo oli yli 20 % suurempi kuin Japanin ilmoittama vientiarvo. Vuonna 2006 ero laski alle 10 prosenttiin tuonnin arvosta.

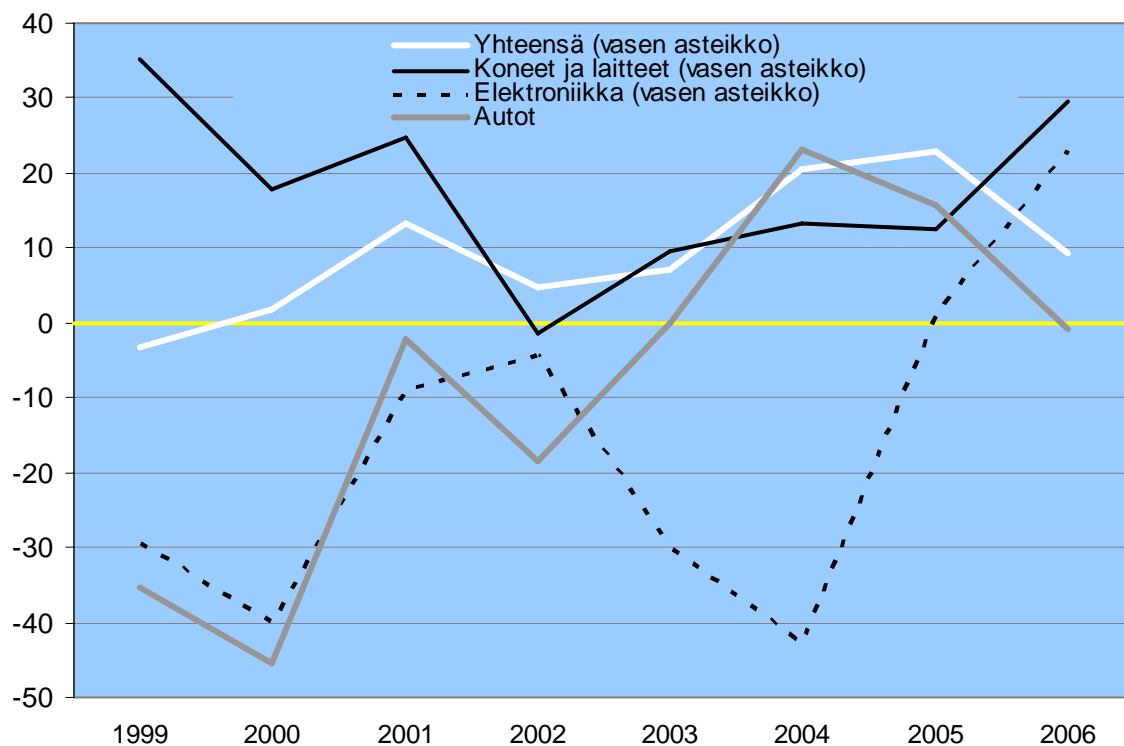
Japanin ehdottomasti suurin vientierä Venäjälle on autot, joiden vientiarvo ja osuus viennistä ovat kasvaneet merkittävästi viimeisen seitsemän vuoden aikana. Vuonna 2006 autojen tavararyhmä kattoi jo kolme neljänestä koko viennin arvosta. Vielä vuoteen 2003 asti Japanin tilastoima autoviennin arvo Venäjälle oli suurempi, kuin Venäjän tullin vastaava tuonnin arvo. Vuosina 2004 ja 2005 ero kääntyi päinvastaiseksi ja huippuvuonna 2004 Venäjän autotuonnin arvo oli 30 % (lähes 600 miljoonaa dollaria) Japanin vientiä suurempi. Vuonna 2006 erot vienti- ja tuontilukujen välillä kaventuivat lähelle nollaa.

Seuraavaksi suurimmat vientierät Japanista Venäjälle ovat koneet ja laitteet sekä elektroniikka. Yhdessä nämä kolme erää muodostivat 90 % Japanin Venäjän-viennistä

vuonna 2006. Koneiden ja laitteiden tavaraerässä Venäjän tilastoima tuonnin arvo on ollut Japanin viennin arvoa suurempi. Erot ovat myös olleet kohtalaisen suuria. Vuonna 2006 Venäjän koneiden ja laitteiden tuonnin arvo Japanista oli lähes miljardi dollaria, mikä on yli 40 % suurempi, kuin Japanin viennin arvo.

Elektroniikan osuus Japanin viennistä Venäjälle on laskenut kolmannekseen vuodesta 2000. Elektroniikkaviennin arvo on kuitenkin kasvanut nelinkertaiseksi. Poikkeuksena Japanin ja Venäjän välisestä yleisestä tilastoerosta elektroniikan tavararyhmässä Japanin vientiarvot ovat olleet Venäjän tuontiarvoja suurempia aina vuoteen 2004 asti. Vuonna 2006 ero on kääntynyt toisinpäin ja Japanin elektroniikkaviennin arvo oli yli 20 % Venäjän tuonnin arvoa pienempi.

Kuva 10 Venäjän tuontitilastojen ja Japanin vientitilastojen välinen ero, %

Lähde: Comtrade ja Venäjän tulli

Korea

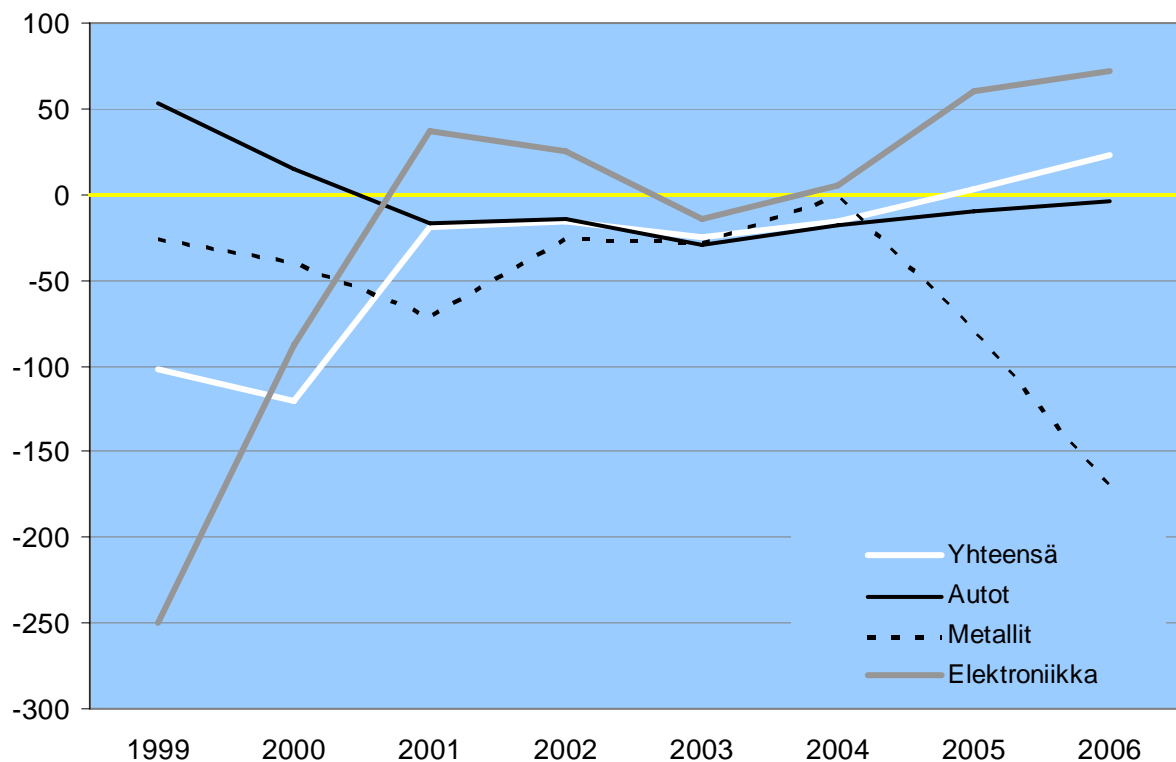
Venäjän tuonnin arvo Etelä-Koreasta on yli kaksikymmenkertaistunut seitsemässä vuodessa ja vuonna 2006 se oli jo lähes 5 % Venäjän koko tuonnista. Kaupan lisääntyessä ja sen rakenteen muuttuessa myös erot vienti- ja tuontiarvojen välillä näyttävät selkeästi muuttuneen. Vielä vuosina 1999–2000 Korean tilastoima tavaraviennin arvo oli yli 100 % Venäjän tuontiarvoa suurempi, mutta 2000-luvun alkuvuosina tämä ero on supistunut. Vuonna 2005 Venäjän tullin raportoima tavaratuonnin arvo ylitti Korean ilmoittaman vientiarvon ja vuonna 2006 Korean viennin arvo Venäjälle oli jo yli 20 % Venäjän tuonnin arvoa alhaisempi.

Korean merkittävimmät vientierät Venäjälle ovat autot, kemikaali-, kumi- ja muovituotteet sekä metallit ja metallituotteet. Autojen tavararyhmässä Korean viennin arvo oli

merkittävästi Venäjän tuonnin arvoa pienempi vielä vuosituhatteen vaihteeseen asti. Tämän jälkeen Korean vientiluvut ovat nousseet Venäjän tuontilukuja suuremmiksi, mutta erot ovat olleet pieniä, vuonna 2006 ainoastaan 4 %. Autotuonnin arvo on myös kasvanut huomasti, mikä voi vaikuttaa prosentuaalisten erojen kaventumiseen: kun Korean vienti Venäjälle on seitsemässä vuodessa kahdeksankertaistunut, on autoviennin arvo yli kahdeksankymmenkertaistunut. Vuonna 2006 Korean autoviennin arvo Venäjälle oli yli kaksi miljardia dollaria.

Kemikaali-, kumi- ja muovituotteiden ryhmässä Korean viennin arvo on ollut kaikkina vuosina Venäjän tuontiarvoa suurempi, mutta ero on supistunut. Vuonna 2006 se oli enää 3 %. Metallien ja metallituotteiden tavararyhmässä Korean vientiluvut ovat myös olleet kaikkina vuosina Venäjän tuontilukuja suurempia, mutta tässä ryhmässä erot ovat kasvaneet huomattavasti viime vuosina.

Kuva 11 Venäjän tuontitilastojen ja Korean vientitilastojen välinen ero, %

Lähde: Comtrade ja Venäjän tulli

Elektroniikan merkitys Korean viennissä Venäjälle on vähentynyt, joskin yhä 8 % viennin arvosta on elektroniikkaa. Myös koneiden ja laitteiden osuus Korean viennin arvosta Venäjälle on noin 8 %. Nämä kaksi erää ovat siitä mielenkiintoisia, että molemmissa Venäjän tuonnin arvo on ollut viime vuosina huomasti Korean viennin arvoa suurempi. Vielä vuosituhatteen vaihteessa Korean viennin arvo oli näissä ryhmissä Venäjän tuonnin arvoa huomattavasti suurempi, mutta vuonna 2006 Venäjän tuontiarvo oli jo yli kolminkertainen Korean viennin arvoon verrattuna. Vienti- ja tuontilukujen erotus oli vuonna 2006 molemmissa ryhmissä yli miljardi dollaria. Lisääntynyt jälleenvienti esimerkiksi EU-maiden kautta näissä tavararyhmissä on todennäköisesti ainakin osasyynä tähän muutokseen.

Koneiden ja laitteiden sekä elektroniikan kohdalla tilastointieron muutos on ollut niin suuri, että vaikka useissa muissa ryhmissä muutos on ollut vastakkaismerkkinen, niin siitä

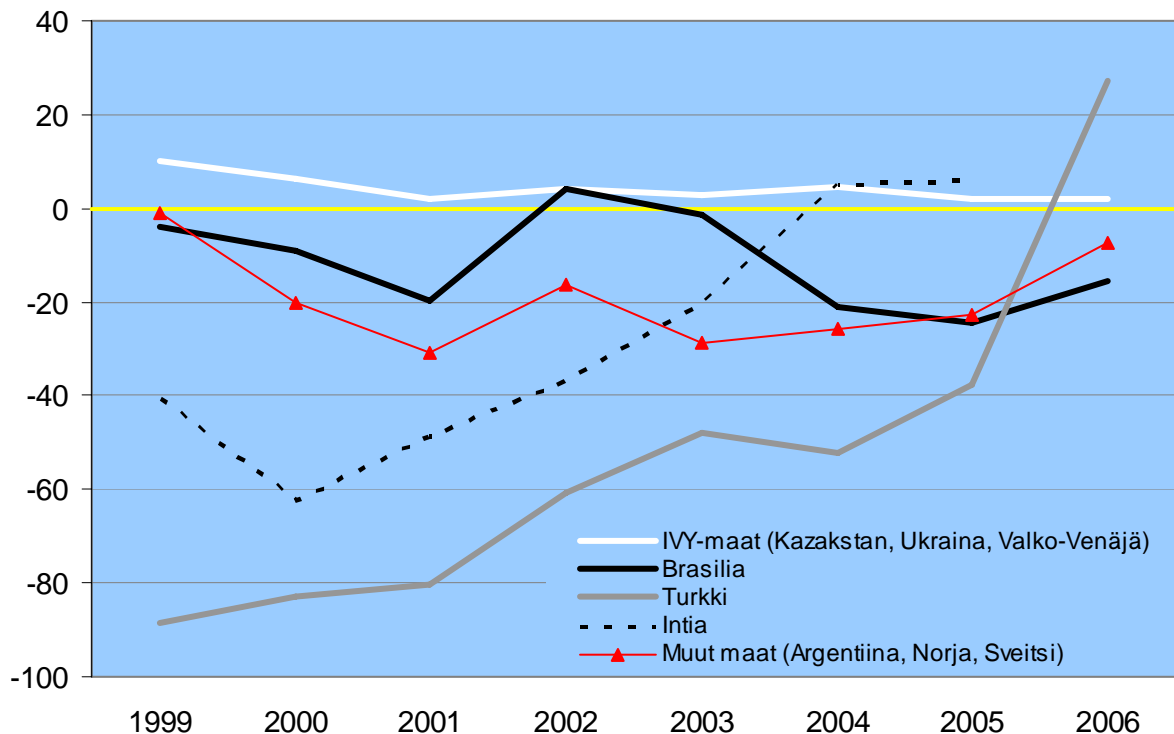
huolimatta yhteenlaskettu Korean viennin arvo on ollut viime vuosina Venäjän tuonnin arvoa alhaisempi.

Muut maat

Vertailuun otettujen IVY-maiden (Ukraina, Valko-Venäjä ja Kazakstan) Venäjän-viennin arvo on hyvin lähellä Venäjän tilastoimaa tuonnin arvoa kyseisistä maista koko tarkasteluajan. Venäjän tuonnista vertailuun otettujen IVY-maiden osuus oli vuonna 2006 noin 15 %. IVY-maiden osuus Venäjän tuonnista on kuitenkin vähentynyt viimeisten seitsemän vuoden aikana, vaikka näidenkin maiden viennin arvo on kaksinkertaistunut vuodesta 2000.

Ukrainan Venäjän-viennin kokonaisarvo on ollut kaikkina vuosina 1999–2006 muutamana prosentina Venäjän raportoimaa tuonnin arvoa alhaisempi. Tavararyhmittäin tarkasteltunakaan erot eivät ole merkittäviä. Venäjän ja Valko-Venäjän väliset kauppaluvut ovat vieläkin yhdenmukaisemmat. Valko-Venäjän viennin arvo Venäjälle on kaikissa tavararyhmissä lähes identtinen Venäjän tuonnin arvon kanssa muutamaa yksittäistä poikkeusta lukuun ottamatta. Kazakstanin kohdalla erot ovat Valko-Venäjään ja Ukrainaan verrattuna suurempia, mutta silti maltillisia. Kazakstanin viennin arvo Venäjälle oli vuosituhannen vaihteessa noin 20 % pienempi, kuin vastaava Venäjän tilastoima tuonnin arvo. Tämän jälkeen ero on supistunut hyvin pieneksi.

Kuva 12 Venäjän tuontitilastojen ja sen kauppakumppaneiden vientitilastojen väliset erot, %

Lähde: Comtrade ja Venäjän tulli

Muista vertailuun otetuista maista voidaan nostaa esiin Turkki ja Intia. Turkin viennin arvo on 2000-luvun alkuvuosina ollut merkittävästi Venäjän tuonnin arvoa suurempi, mutta

kuten Korean kohdalla, vuonna 2006 ero on kääntynyt toisin päin ja Venäjän kokonaistuonnin arvo Turkista on ollut Turkin viennin arvoa suurempi. Samanlainen suuntaus on nähtävissä Intian kohdalla, joskaan erot Intian ja Venäjän lukujen välillä eivät ole yhtä suuria. Intian viennin arvo on kuitenkin ollut merkittävästi Venäjän tuonnin arvoa suurempi esimerkiksi tekstiilien ja erityisesti vaatteiden ja kenkien tavararyhmissä. Näissä tavararyhmissä erot ovat kuitenkin viime vuosina supistuneet huomattavasti. Venäjän tullin tilastoiman Intian-tuonnin arvo on kasvanut noin 15 % vuosina 1999–2005, mutta Intian tilastojen mukaan viennin arvo on pienentynyt yli 20 %. Turkin osuus Venäjän tuonnin kokonaisarvosta on kuitenkin vain kaksi ja Intian alle yksi prosentti.

5 Yhteenveto

Tarkasteltaessa Venäjän tuontia merkittävimpien viejäm maiden ulkomaankauppatilastojen näkökulmasta, saadaan Venäjän tuonnin suuruudesta, maiden osuuksista ja viennin rakenteesta erilainen kuva kuin keskityttäessä Venäjän tullin tilastoihin tuontilukuihin. Erityisesti EU:n ja Kiinan merkitys tavarantiejinä kasvaa entisestään, sillä näiden maiden viennin arvo on ollut pitkään merkittävästi Venäjän tuonnin arvoa suurempi. Vastaavasti esim. Yhdysvaltojen ja Japanin osuus tuonnista näyttää pienemmältä.

Rekisteröimättömän tuonnin lisäksi on kuitenkin useita muita tekijöitä, jotka vaikuttavat vienti- ja tuontiarvojen välisiin eroihin, kuten metodologiset erot sekä jälleenvienti. Olettaen, että suurin osa viejistä kirjaa tuotteelle oikean loppukohteen lähtömaassa, tämän tutkimuksen tapaisella viejäm maiden vientilukujen vertailulla voidaan mallintaa suhteellisen tarkasti Venäjän todellisen tuonnin suuruus ja rakenne.

Tämän vertailun mukaan Venäjän todellinen kokonaistuonti näyttää olevan edelleen selvästi tullitilastoihin kirjattua suurempaa. Venäjän tärkeimpien tuontimaiden vientitilastojen pohjalta lasketun estimaatin mukaan Venäjän todellinen tuonti oli 23 % Venäjän tullin tilastoimaa arvoa suurempi vuonna 2006. Tullitilastojen ero keskuspankin tai vientitilastojen pohjalta laskettuun estimaattiin verrattuna on kuitenkin hieman supistunut 2000-luvulla.

Tuonti- ja vientitilastojen väliset erot vaihtelevat suuresti tavararyhmittäin. Tarkempi tavararyhmittäinen tarkastelu osoittaa, että erityisesti vaatteet ja kengät sekä muut tekstiilit ovat ryhmiä, joissa lähes kaikkien maiden kohdalla Venäjän tullin tilastoima tuonnin arvo on merkittävästi sen kauppakumppaneiden viennin arvoa alhaisempi. Toisaalta taas esimerkiksi koneiden ja laitteiden sekä elektroniikan tuonnin arvo on usein viejäm maiden viennin arvoa korkeampi.

Venäjän tullin tuontilukujen ja pelitilastojen väliset maittaiset erot ovat kuitenkin merkittävämpiä ja pysyvämpiä, kuin erot tavararyhmien välillä. Tästä johtuen kokonaisuudessaan esimerkiksi vaatteiden ja tekstiilien tuonnin arvo on yhteenlaskettua viennin arvoa alhaisempi, sillä suurin osa näiden tavararyhmien tuotteista tuodaan maista, joiden viennin arvo on lähes kaikissa tavararyhmissä Venäjän tuonnin arvoa suurempi. Toisaalta taas esimerkiksi elektroniikan ja autojen tavararyhmissä erot tuonti- ja vientiarvojen välillä ovat keskimääräistä pienempiä. Suurin osa näiden tavararyhmien tuonnista tulee vastaavasti maista, joiden viennin arvo on kokonaisuudessaan Venäjän tuonnin arvoa alhaisempi.

Liite HS-2* luokkien ryhmät

Taulukko 1 HS-2* luokkien ryhmät

	Tavararyhmä	HS-2 luokat
I	Elintarvikkeet	1–24
II	Mineraalit	25–27
III	Lääkkeet	30
IV	Kemikaalit, kumi- ja muovituotteet	28,29, 31–40
V	Puu- ja paperituotteet	44–49
VI	Tekstiilit (nahat ja nahkatuotteet)	41,42, 50–60
VII	Turkikset	43
VIII	Vaatteet ja kengät	61–65
IX	Metallit ja metallituotteet	72–83
X	Koneet ja laitteet	84
XI	Elektroniikka	85
XII	Autot	87
XIII	Laivat, lentokoneet, junat ym.	86, 88, 89
XIV	Muut yht.	66–71, 90–99

*HS-2 on kansainvälinen ulkomaankauppatilastointiluokittelu (Harmonised Commodity Description and Coding System) kahden numeron tasolla.

Lähteet

- IMF, 2006–2007, International financial statistics, International Monetary Fund, Washington
- OECD, 2005, Enhancing market openness through regulatory reform, OECD Reviews of Regulatory Reforms, Organisation for Economic Co-operation and Development, Paris.
- Ollus Simon-Erik ja Simola Heli, 2007a, Finnish re-exports to Russia BOFIT Online 5/2007, Suomen Pankki, Helsinki.
- Ollus Simon-Erik ja Simola Heli, 2007b, Russia's true imports? BOFIT Online 1/2007, Suomen Pankki, Helsinki.
- Simola Heli, 2007, Russia getting closer to WTO membership – what are the practical implications? BOFIT Online 3/2007, Suomen Pankki, Helsinki.
- Venäjän keskuspankki, 2007, CBR : Vneshjaja torgovlja Rossijskoi Frderatsii
http://www.cbr.ru/statistics/credit_statistics/
- Venäjän tulli, 1999–2006, Tamozhennaja statistika vneshnei torgovli Rossijskoi federatsii, vuosijulkaisu, Gosudarstvennyi tamozhennyi komitet Rossijskoi Federatsii, Moskova
- WTO, 2007, Statistics Database: Tariff Profiles
<http://stat.wto.org/TariffProfile/WSDBTariffPFHome.aspx>
- YK, 2007, YK Statistics Division, United Nations Commodity Trade Statistics Database
<http://comtrade.un.org>

- 2003 No 1 Marco Fantini: An evaluation of draft legislation on Russian deposit insurance
 No 2 Jian-Guang Shen: China's Economic Development in 2002
 No 3 Komulainen, Korhonen I, Korhonen V, Rautava, Sutela: Russia: Growth prospects and policy debates
 No 4 Tuomas Komulainen: Polish Economic Review 1/2003
 No 5 Abdur Chowdhury: Banking reform in Russia: Winds of change?
 No 6 Laura Solanko: Why favor large incumbents? A note on lobbying in transition
 No 7 Tuuli Koivu: Suotuisa kehitys jatkui Baltian maissa vuonna 2002
 No 8 BOFIT: Näkökulmia Venäjän talouteen - BOFIT-seminaari 22.5.2003
 No 9 Merja Tekoniemi: Venäjän maatalous 2000-luvulla - Venäjästäkö viljanviejä?
 No 10 Abdur Chowdhury: WTO accession: What's in it for Russia?
 No 11 Tuomas Komulainen: Polish Economic Review 2/2003
- 2004 No 1 Elena Smirnova: Impact of Cross-listing on Local Stock Returns: Case of Russian ADRs
 No 2 Seija Lainela and Pekka Sutela: European Union, Russia, and TACIS
 No 3 Seija Lainela: Investoinnit kasvussa Venäjällä
 No 4 BOFIT: Venäjän talous Putinin aikana
 No 5 Merja Tekoniemi: Venäjän Kaukoidän taloudellinen integraatio
 No 6 Tuuli Koivu: The sustainability of Chinese growth
 No 7 Tapio Korhonen: Venäjän rahoitusjärjestelmän nykytila ja näkymät
 No 8 Tapio Korhonen ja Simon-Erik Ollus: Mikä pääomapako Venäjältä?
 No 9 Simon-Erik Ollus: How much oil can Russia produce? – A study in the Russian oil sector
 No 10 Tapio Korhonen: Kiinan rahoitusjärjestelmän nykytila ja näkymät
 No 11 Simon-Erik Ollus: Miksi kesällä 2004 oli luottamuspuola? – Katsaus Venäjän pankkisektorin rakenteeseen ja nykytilaan
- 2005 No 1 Tuuli Koivu: The challenge of choosing an optimal exchange rate regime for China
 No 2 Jouko Rautava: Is India emerging as a global economic powerhouse equal to China?
 No 3 Pekka Sutela: EU, Russia, and Common Economic Space
 No 4 Barbara Bils: What determines regional inequality in China? –A survey of the literature and official data
 No 5 Laura Solanko and Merja Tekoniemi: To recentralise or decentralise – some recent trends in Russian fiscal federalism
 No 6 Pekka Sutela: Did Putin's reforms catapult Russia into durable growth?
 No 7 Pekka Sutela: Finnish trade with the USSR: Why was it different?
 No 8 Anna Mahlamäki, Laura Solanko, Merja Tekoniemi ja Simon-Erik Ollus: Venäjän keskeiset tuotannonalat 2000-luvulla – sektorikatsaus
 No 9 Katrin Robeck: Russia's Gas Business – Facts, Challenges and the Road to Reform
 No 10 Simon-Erik Ollus ja Heli Pyykkö: Suomen ja Venäjän taloussuhteiden viimeaikainen kehitys
 No 11 Tiina Saajasto: Siirtymätalouksien tutkimuslaitoksen Internet-sivujen käyttäjäkysely 2005
 No 12 Anna Mahlamäki: Katsaus Venäjän pankkisektoriin
 No 13 Tiina Saajasto: BOFIT web site user survey 2005
- 2006 No 1 Tuuli Koivu ja Tapio Korhonen: Kiinan valuuttapolitiikka ja maailman rahoitusepätasapainot
 No 2 Tuuli Juurikkala, Vesa Korhonen, Simon-Erik Ollus, Pekka Sutela ja Merja Tekoniemi: Kestääkö Venäjän kasvu? – Seminaarijulkaisu: BOFIT Venäjä-tietoisku 8.5.2006
 No 3 Aaron Mehrotra: India's recent macroeconomic developments
 No 4 Tuuli Juurikkala and Simon-Erik Ollus: Russian energy sector – prospects and implications for Russian growth, Economic policy and energy supply
 No 5 Merja Tekoniemi: Venäjän aluepolitiikan uudet tuulet – esimerkkinä Murmanskin alue
 No 6 Sanna Kurronen: Russian electricity sector – reform and prospects
- 2007 No 1 Simon-Erik Ollus and Heli Simola: Russia's true imports?
 No 2 Simon-Erik Ollus and Stephan Barisitz: The Russian Non-Fuel Sector: Signs of Dutch Disease? Evidence from EU-25 Import Competition
 No 3 Heli Simola: Russia getting closer to WTO membership – what are the practical implications?
 No 4 Laura Solanko: Vaurastuva ja ikääntyvä jättiläinen – katsaus Venäjän julkiseen sektoriin
 No 5 Simon-Erik Ollus and Heli Simola: Finnish re-exports to Russia
 No 6 Seija Lainela, Simon-Erik Ollus, Jouko Rautava, Heli Simola, Pekka Sutela ja Merja Tekoniemi: Venäjän kasvun uudet ehdot
 No 7 Seija Lainela, Simon-Erik Ollus, Jouko Rautava, Heli Simola, Pekka Sutela ja Merja Tekoniemi: New conditions for growth in Russia
 No 8 Meri Kulmala ja Merja Tekoniemi: Paikallishallinnon reformi vahvistaa keskushallinnon valtaa Venäjällä – paikalliset taloudelliset kannustimet vähäiset
 No 9 Simon-Erik Ollus, Heli Simola ja Merja Tekoniemi: Venäjän aluepolitiikka 2000-luvulla - mitä uusi alueluokitus merkitsee
 No 10 Riikka Nuutilainen: Peilitilastojen antama kuva Venäjän todellisesta tuonnista